

зарадвалъ, като видѣлъ това, че не само богато надарилъ старецътъ-японецъ, но го повикалъ при себе си и му отдалъ особна честъ прѣдъ своитѣ горди придворни.

Когато узналъ за всичко това завистливиятъ съсѣдъ, завистта и лакомията отново почнали да не му даватъ спокойствие. Събралъ той всичката пепель, що останала отъ изгорѣлата бухалка, и отишълъ на пжтя отдѣто щѣлъ да мине царския намѣстникъ, за да направи сжщото, каквото направи и неговиятъ съсѣдъ.

Скоро се задалъ Даимио съ цѣлата си свита, съ богато облѣчени скороходци и конници. Сърдцето на завистливецътъ затуптѣло. „Ей сега, е, мислилъ си той, азъ ще получа заслужената честъ прѣдъ тия важни господари.“

Възкачилъ се на едно дърво, взелъ съ двѣтѣ си ржѣцъ пълна шепа пепель и въ това врѣме, когато царскитѣ хора минавали подъ

дървото, той почналъ да обсипва намѣстникътъ и неговитѣ хора съ пепель...

Но тоя пжтъ нито една пжпка не се разпукала, нито единъ листъ се не развилъ, само лютивата пепель посипала очитѣ на самия Даимио и на неговитѣ спжтници и се полѣпила по тѣхнитѣ копринени прѣмѣни.

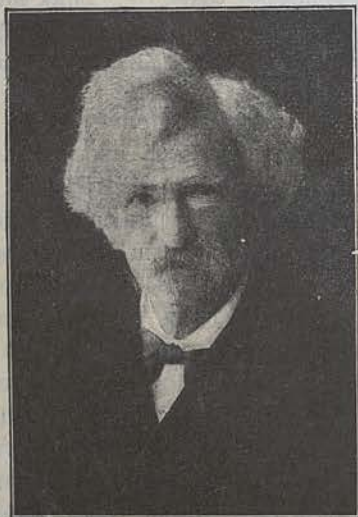
Въ гнѣвътъ си стражата-войници смѣкнали завистливия човѣкъ отъ дървото, хванали го, свързали го и го хвърлили въ тъмница, дѣто стоялъ дълго врѣме. А когато отново го пустили на свобода и той се върналъ въ своето село, всички вече знаели за неговата злоба и не искали ни да го видятъ ни да го чуютъ. Така си останалъ той да живѣе самъ самичкѣ.

А добритѣ старци-японци живѣли си доволно и спокойно до дълбока старостъ и винаги си спомняли за тѣхното вѣрно кученце.

Прѣвелъ отъ руски: Дим. Пѣевъ.

Маркъ Твенъ¹⁾ е роденъ въ 1835 г. въ Флорида, Щата Мисури, въ Сѣв Америка. На 12 год.

възраст той изгубилъ баща си и за възпитанието си е билъ принуденъ да се грижи самъ. Затова и високо образование той не е получилъ. Най-първо той станалъ печатаръ и съ тоя си занаятъ се е скиталъ чакъ до Нью-Йоркъ. На 17 год. възраст се върналъ пакъ въ Мисури и постъпилъ на служба въ едно малко рѣчно параходче. Тука той изучилъ много добръ нивото на рѣка Мисисипи. Но въ 1861 год. се отворила война и той напусналъ и тая служба. Слѣдъ това работилъ извѣстно врѣме въ минитѣ, докато най-сетнѣ захваналъ да пише въ нѣкои вѣстници. Макарь и животътъ на това момче да е билъ тежъкъ, въ неговитѣ съчинения се съзиралъ веселъ хуморъ и то скоро станало извѣстенъ писателъ. Писателството му дало срѣдства да направи нѣколко пжтешествия изъ разнитѣ части на свѣта, които е описалъ въ отдѣлни книги. Най-интересна за младитѣ читатели е книгата му Томъ Сойеръ, въ която се описватъ приключенията на едно безстрашно момче — едно добро сърдце. Тая книга е прѣведена и на български.

Маркъ Твенъ се помина прѣди 3 — 4 години.

¹⁾ Това име е псевдонимъ. Сжщинското име е Самуелъ Лангхоръ Клеменсъ.